

Londrien (24-26 d'octubre de 2003)

autor Elanor
dimecres, 13 juny de 2007
Modificat el divendres, 15 juny de 2007

El 15 de setembre del 2003 es va inaugurar a Londres, amb gran èxit, una exposició sobre la realització de les pel·lícules de El senyor dels Anells. I com que la cosa prometia, vam organitzar, a finals d'octubre, una expedició a la que també es van afegir alguns socis del Club Star Trek de Catalunya. A aquesta curiosa barreja no va influir gens, però gens en absolut, el fet que l'organitzadora del viatge patís una fort grau de duplicitat de personalitat i tingués el cor dividit entre la Terra Mitjana i l'espai de la Federació Unida de Planetes... La nostra petita companyia tolkiendili, amb el reforç de l'equip de missió trekkie, va abandonar Lorien, un divendres a la tarda. Només érem 12, però ens vam fer notar de seguida: la sang freakkie no es pot amagar i menys quan la tens a cabassos. Tant a la terminal com a bord de l'avió, vam compartir generosament entre nosaltres les provisions d'emergència que portàvem, acompanyades de diversos comentaris sobre les expectatives del viatge, fets en un "discret" to de veu que arribava als racons més amagats... i com per parlar bé i amb comoditat no es pot estar mirant l'esquena de l'interlocutor, vam ocupar el passadís central (que no el seient) per acabar convertits en la "trombosi del sistema", obligant passatgers i tripulació a "demandar pas" cada vegada que volien anar d'un lloc a l'altre de l'avió. Amb aquestes credencials, cap ni un dels ocupants del vol va tenir el més mínim dubte: a bord hi havia una colla d'aquests boixos perillosos que llegeixen coses rares, miren pel·lícules i sèries estrafolàries i, a sobre, es disfressen!. L'arribada a Londres, però, es va produir sense incidents de menció (cap passatger desaparegut misteriosament durant el vol) i de seguida vam buscar el nostre allotjament situat ben a prop de l'estació de Kings Cross, de diverses parades de metro i autobusos i l'hospital de Sant Pancràs, els serveis del qual no vam necessitar en absolut. La jornada de dissabte era la que tenia marcada a foc en les nostres agendes la única cita de compliment obligat de tot el viatge: la visita a l'exposició de El senyor dels Anells. Amb l'hora i el lloc de trobada ben apresos, la companyia es va dividir per la ciutat, rebatejada Londrien per unes hores, a la recerca de tresors de diversa mena: llibres, música, estatuetes, jocs, joguines i altres objectes van anar a parar de manera meticulosa i sense pausa a les nostres bosses al llarg d'una peregrinació que, entre d'altres, va incloure, com no podia ser d'altra manera, una visita al Planeta Prohibit, que realment va resultar prohibitiva per la salut de les nostres carteres. A quarts de dues, i tal i com havíem acordat, tothom va presentar-se al vestíbul del Museu de la Ciència per procedir a l'assalt de la sala i acomplir l'objectiu prioritari de la missió: extasiar-se davant de la munió d'objectes que segons la propaganda ens esperaven un cop travessades les portes dels Argonarth. L'espera es va fer llarga, ja que, malgrat els esforços per esmunyir-nos, no ens van deixar passar fins l'hora prèviament reservada (maleïda puntualitat britànica!), però a les 14:00 vam comprovar que havia valgut la pena: vestits, joies, armes i armadures, llibres, pipes, representats dels Pobles Lliures i de les forces de l'obscuritat, el molí de Hobbiton, i tot un fotimer d'altres preciositats entre les que destacaven els anells (¡tots 20!)... L'emoció va desbordar-se i semblava que no n'hi havia prou ulls per mirar-ho tot. Ara sí, el temps semblava aturat: ningú tenia presa; no ens vam cansar de contemplar tots els objectes, fixant-nos en tots els seus detalls, comentant la meravella de les robes amb que estaven confeccionats els vestits, els detalls de les armes i armadures, la minuciositat amb què s'havien elaborat els pergamins de Gòndor o la rèplica del cos de Bòromir en la seva barca mortuòria... En diferents punts de l'exposició, diversos vídeos mostraven el procés de creació de les peces, o els trucs cinematogràfics que havien permès portar a la pantalla el món imaginat per Tolkien. Finalment, per que quedés constància de la visita, tothom va acabar passant per caixa per fer-se una foto amb mida hòbbit al carro de Gàndalf. I també, com era d'obligat, vam rendir homenatge a l'Anell Únic que ens cridava insistentment des del tub de vidre on era tancat, recitant repetidament els seus versos mentre, tal qual vulgar aquelarre, "dansàvem" al seu voltant... Acomplida amb escreix la missió, la companyia tornà a desintegrar-se per dedicar-se a d'altres afers que també conforten l'ànima com un musical ben oriental o unes cervesetes al Page's Bar, que també calia mirar la part trekkie del grup. I després d'un matí de diumenge destinat a les darreres compres (no us ho creureu, però encara ens quedaven algunes lliures) o a recórrer a corre-cuita la ciutat o el British Museum vam retrobar-nos de nou a l'Estació Victòria camí de l'aeroport... bé, no tots, perquè uns quants es van entretenir massa en els encanteris de la ciutat i van fer tard a l'avió. Cosa, segurament, de la influència corruptora de l'Anell! A l'exposició no es permet l'entrada de cap mena de camera de fotos o de vídeo i van ser força estrictes en aquest tema, per tant no tenim imatges dintre de la sala, però si voleu donar un cop d'ull a algunes de les peces que hi havia podeu consultar aquest enllaç <http://www.theonering.net/scrapbook/group/987/range/1>